

Posílám pohlednice odevšad, kde jsou schránky
Obrázky střech a soch, hor, lidí z dávnočasu
Adresu a pár slov balených do atlasu
Pak „Ahoj, táta!“ píšu na konec veršovánky

Ať máš den krásný jako pozdravení z Verony
Dvě srdce, orel, panna, oba horcí láskou
Zdravím a pozdravuji Bloudím mezi peróny
Dvě srdce malovaná dětským prstem na sklo

8-9

A jak jsem slíbil: pošlu básně
napsané v každém z neviděných měst
„Táto, když píšeš, tak to vlastně
posíláš zprávy ze služebních cest!“

Trh plný cizích lidí Neznám tuhle vůni
ani tu chuť Jen barva je mi známá
U stánku s kalamáry rybářka tam trůní
Desítky mrtvých očí hledí do neznáma

Akrostich se jménem města jako syreček

O tomto městě dalo by se dlouze vyprávět
Lépe je ale vidět ho na vlastní oči
Opičky v ZOO u něj znají zvláštní svět
Máš klíč i zámek, stačí pootočít

Orloj tu cinká na náměstí a ulice se koupou v tichu
Ulice plné studentek, vojáků a mnichů

Co říkáš, ve které z těch kašen chceš se smočit?

40—41

Cestou z Prahy do Sobotky
prošlapal jsem troje botky
Proto na hrad Trosky
musel jsem jít bosky

